

वा०रा०

॥ २१ ॥

॥ ४० ॥ कतकरीत्याएकादशःसर्गः ॥ ११ ॥ अनघमानः ॥ इतिश्रीरामाभि०वाल्मीकीयेयुद्धकांडेद्वादशःसर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ क्रुद्धमाज्ञाय
अप्रतिमं कर्मकृतमिति कुंभकर्णवचःश्रवणेनेति शेषः ॥ मुहूर्तमनुसंचित्य न्याय्येभ्रातुर्वचस्यपि मनोननुकुलतयैवंकोपश्चेदस्माकं तथोक्तौ शिरश्छेदएवस्यादिति मनोनुकू
लमेववाच्यमितिसंचित्य ॥ १ ॥ यःखलुपुरुषोमृगव्यालनिषेवितं दुष्प्रवेशं वनं प्राप्य तत्रच मधुसंप्राप्य तन्मधु नपिबेत् सबालिशोमूर्खः ॥ एतेन प्रथमं रामाश्रमोदु
रासदस्तं प्राप्य तत्र तत्त्रियं च प्राप्य तद्भोगाभावोनयुक्तइतिसूचितं ॥ २ ॥ ननु बलात्परदारभोगोऽधर्मत्वादीश्वराज्ञाविरोधीत्यत्राह ॥ ईश्वरस्येति ॥ धर्मकलप्रवर्तकानां

रमस्वकामंपिबचाग्र्यवारुणीं कुरुष्वकार्याणिहितानिविज्वरः ॥ मयातुरामेगमितेयमक्षयंचिरायसीतावशगाभविष्यति ॥ ४० ॥ इ
त्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीये आ०यु०द्वादशःसर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ रावणं क्रुद्धमाज्ञाय महापार्श्वे मिहा
बलः ॥ मुहूर्तमनुसंचित्य प्राजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ यःखल्वपि वनं प्राप्य मृगव्यालनिषेवितं ॥ नपिबेन्मधुसंप्राप्य सनरो बालिशो
भवेत् ॥ २ ॥ ईश्वरस्येश्वरः कोस्ति तव शत्रुनिबर्हण ॥ रमस्वसहवैदेत्याशत्रूनाक्रम्य मूर्धसु ॥ ३ ॥ बलात्कुक्कुटवृत्तेन प्रवर्तस्व महाब
ल ॥ आक्रम्याक्रम्यसीतांवैतांभुंक्ष्वचरमस्वच ॥ ४ ॥ लब्धकामस्य ते पश्चादागमिष्यति किंभयं ॥ प्राप्तमप्राप्तकालं वा सर्वं प्रतिविधा
स्यसे ॥ ५ ॥ कुंभकर्णः सहास्माभिरिंद्रजिच्च महाबलः ॥ प्रतिषेधयितुं शक्तौ सवज्रमपिवज्जिणं ॥ ६ ॥ यमादीनामपि त्वमीश्वरोऽतस्तेयं विचारो
ऽनुचितइत्यर्थः ॥ ३ ॥ अननुकूल्ये कथंभोगस्तत्राह ॥ बलादिति ॥ कुक्कुटवृत्तेन ॥ कुक्कुटीनां कामिकुक्कुटसंयोगे क्रोधो जातिधर्मइति वाऽस्यायनः ॥ अथापि संक्रुद्धा कुक्कुटीरनु
भुज्य कुक्कुटायथासुखिनस्तद्वत्त्वमपि भवेत्यर्थः ॥ तदेव दर्शयति ॥ आक्रम्येति ॥ ४ ॥ अथ स्वाभिलषिते सिद्धे प्रथमतो भयमेव न महातेजस्त्वात् अथापि तन्निमित्तं भयं
प्राप्नुयात्तदापि तत्सुप्रतिविधेयमेवत्वयेत्याह ॥ लब्धकामस्येति ॥ प्राप्तं प्राप्तकालं सावधानदशाप्राप्तकालमप्राप्तकालं वा कामभोगाद्यसावधानदशांप्राप्तं वा ॥ ५ ॥ कथमेवं
बलं नस्तत्राह ॥ कुंभकर्णइति ॥ ६ ॥

यु०कां०

॥ २१ ॥